



## СТОЛИЧНА ОБЩИНА

6015-0201-12 / 12 03 2015 г  
(Регистрационен индекс, дата)

ДО ГОСПОЖА  
МЕНДА СТОЯНОВА  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА  
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И  
ФИНАНСИ  
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА  
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,**

Във връзка със законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс № 454-01-46 изразяваме следното становище:

I. В предложеното изменение на чл. 134, ал. 1 от ДОПК е предвидена възможност на териториалния директор да направи мотивирано предложение до директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на НАП и след получаване на писмено одобрение да възложи ревизията. С това изменение се връщаме към стара редакция на чл. 16 от ДПК(отм.), в която заповедта за възлагане на новата ревизия се издава от регионалния данъчен директор. С така предвиденото съгласуване ще се забави процеса на възлагането на новата ревизия, защото е известно, че дирекциите ОДОП при ЦУ на НАП са достатъчно натоварени и с това им правомощие съществува възможност да се усложни и удължат сроковете за възлагане на ревизиите. В тази връзка смятаме за целесъобразно да се предвиди срок, в който директорът на дирекция ОДОП следва да изрази писмено одобрение или отказ. Този срок следва да бъде съобразен и със срока предвиден в чл. 134, ал. 2 от ДОПК.

II. Намираме за положителни проектите за изменение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс относно направените предложения в § 2 и § 3 от проекта на ЗИД на ДОПК. С евентуалното приемане от Народното събрание на новите текстове ще се гарантира в по-голяма степен правото на защита на задължените лица в процеса на обжалване чрез изричното въвеждане на забрана за влошаване положението на жалбоподателя – юридически принцип, характерен за всички клонове на правото.

III. Параграф 4 от проекта на ЗИД на ДОПК въвежда радикална промяна касателно местната подсъдност в административния процес, която намираме за

неправилна и нецелесъобразна.

По отношение на предвиденото изменение с параграф 4 от Преходните и заключителни разпоредби от ДОПК, а именно предвиденото изменение на чл. 133, ал. 1 от АПК е неясна и неточна по отношение на това за кои актове става въпрос. Има и разминаване между съществуващия текст на чл. 133 ал. 1 и предложеното ново изречение към същата. Тъй като в ал. 1 на чл. 133 от АПК се говори за дела, а в предвиденото ново изречение се говори за административни актове. В тази връзка и отчитайки мотивите към това изменение не става ясно до колко с това ново изречение се внася или не изменение в дял трети от ДОПК.

Фундаментален правен принцип е местната подсъдност в процеса на съдебното обжалване на административните актове да бъде по местонахождение на административния орган, издал атакувания акт. Опитите законодателят да се отклони от този принцип не следва да срещат подкрепа, както от теоретична, така и от практическа гледна точка. Проблемът с натовареността на някои административни съдилища в страната следва да бъде решаван по друг път – чрез подходящи организационно-управленски мерки, а не чрез отричане на основополагащи юридически принципи на административното правораздаване. Намираме, че в мотивите, съпътстващи законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, не са налице достатъчно аргументи, в подкрепа на тезата за изменение на процесуалните правила относно местната подсъдност.

В заключение следва да посочим, че евентуалното приемане на § 4 от проекта на ЗИД на ДОПК би създадо немалко затруднения в работата на българските общини в процеса на защита на техните права и законни интереси, свързани с издаваните от техните общински приходни администрации административни актове за установяване на публичните общински вземания.



**ЗАМЕСТНИК КМЕТ НА  
СТОЛИЧНА ОБЩИНА:**

**Дончо Барбалов**